

đêm nằm mơ thấy nắng

Thơ: Trần Trung Tá

Nhạc: Nguyễn Hoàng

(2001)

Đêm nằm mơ thấy nắng tự đứng mừng Giật mình

dậy nghe mưa lẳng lẳng Mở cửa trời buồn tênh Nửa

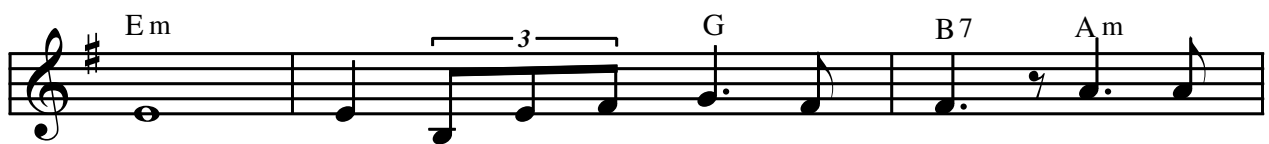
đêm đây bóng tối không một vì sao xa Con hẻm

dài ngỏ lội chỉ có mưa bay qua Thương quá lùm cỏ biếc cúi

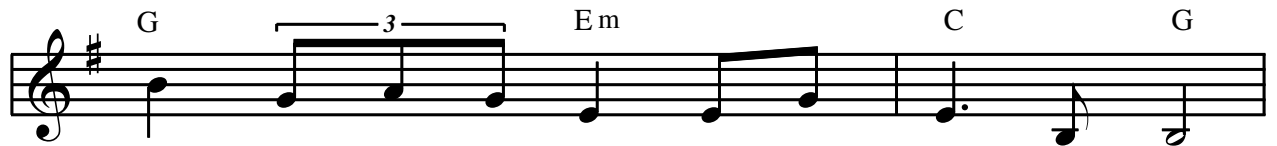
gục dưới đèn vàng Tiếng côn trùng thấm thiết vang hay mưa mênh

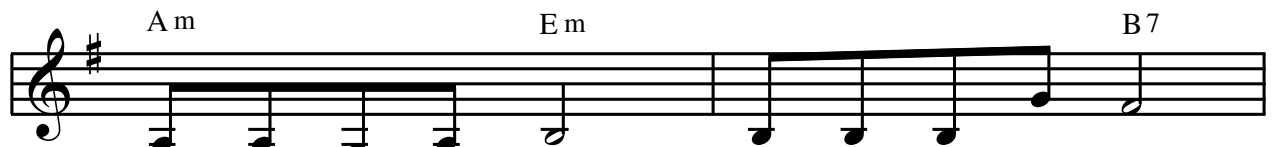
mang Đêm nằm mơ thấy nắng Giật mình đâu nắng

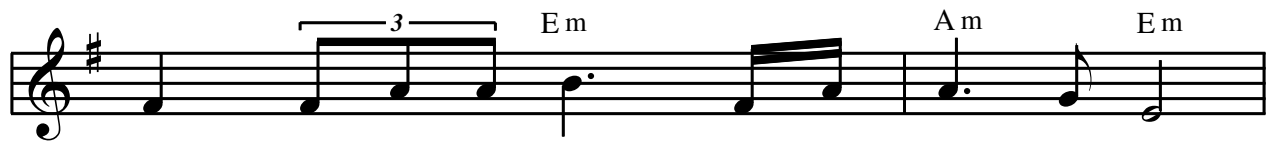
đâu Cõi đời kia hoang vắng khác chi vùng thiên thu

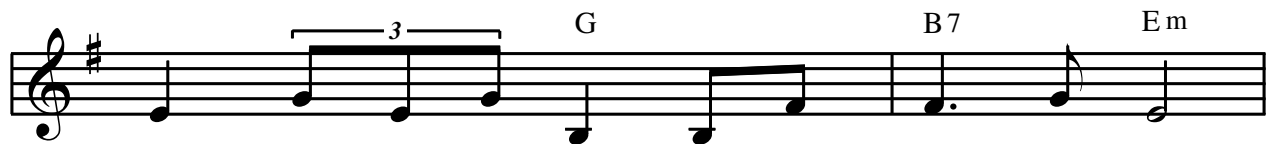
Nhớ nghĩa trang quân đội Người lính ngồi ngậm ngùi

Đêm Biên Hòa cứ tối Đèn Sài Gòn cứ vui

Bởi ngày xưa như thế mà hôm nay thế này

Mưa tưởng trời rớt lệ tự dưng cay mắt cay

Đêm nằm mơ thấy nắng Tưởng thấy lại ngọn cờ Người

lính còng lưng nặng Tổ Quốc và ước mơ

Mưa mưa mờ đất khách Lá cờ bay cõi nào Pho tượng

đồng đã mất Giật mình đau ối đau.